

http://www.opoka.org.pl/biblioteka/M/MS/celebracja_chrztu.html

CELEBRACJA CHRZTU ŚWIĘTEGO

Prowadzący katechezę przedchrzcielną o samym obrzędzie chrztu świętego winien uwzględnić miejscowe warunki i przebieg celebracji w kościele parafialnym, który może się w szczegółach różnić od przedstawionego poniżej.

Znaczenie i łaska sakramentu chrztu ukazują się jasno w obrzędach jego celebracji. Uczestnicząc w nich z uwagą, śledząc czynności i słowa tej celebracji, wierni są wprowadzani w całe bogactwo tego, co ten sakrament oznacza i co urzeczywistnia w każdym ochrzczonego.

Odnowiony obrzęd chrztu dzieci składa się z trzech zasadniczych części, w których bez trudu można dostrzec strukturę dialogu Boga z człowiekiem.

Bóg działając poprzez Kościół, wyzwala nowo narodzonego człowieka spod mocy zła, i obdarzając go nowym życiem zmartwychwstałego Chrystusa, wprowadza do społeczności swego ludu: nowo narodzony wychodzi na spotkanie Boga w społeczności Kościoła i nawiązuje z Bogiem łączność, która ma się wzmocnić i rozwinąć w wypróbowaną przyjaźń w dalszym świadomym i dojrzałym życiu chrześcijańskim.

Chrzest jest nawiązaniem wspólnoty z Ojcem przez Chrystusa w Duchu Świętym w społeczności Kościoła oraz wejściem na drogę, która ma człowieka doprowadzić do wiecznego życia z Bogiem w społeczności zbawionych.

Wskazemy teraz na główne części liturgii tego sakramentu.

I. OBRZĘD PRZYJĘCIA DZIECKA

- Celebrans zwraca się z pytaniem do rodziców o wybrane imię dziecka.

Podczas chrztu imię Pańskie uświęca człowieka i chrześcijanin otrzymuje swoje imię w Kościele. Może to być imię Świętego, to znaczy ucznia Chrystusa, którego życie było przykładną wiernością swemu Panu. Święty patron jest wzorem miłości i zapewnia wstawiennictwo u Boga. Rodzice, chrzestni i proboszcz powinni troszczyć się, by nie nadawać dziecku imienia obcego duchowi chrześcijańskiemu.

Bóg wzywa każdego po imieniu. Imię każdego człowieka jest święte. Imię jest ikoną osoby. Domaga się szacunku ze względu na godność tego, kto je nosi.

Otrzymane imię pozostaje na zawsze. W Królestwie niebieskim zajaśnieje w pełnym blasku tajemniczy i niepowtarzalny charakter każdej osoby naznaczonej Bożym imieniem. "Zwycięzcy dam (...) biały kamień, a na kamieniu wypisane imię nowe, którego nikt nie zna oprócz tego, kto [je] otrzymuje" (Ap 2, 17). "A oto Baranek stojący na górze Syjon, a z Nim sto czterdzieści cztery tysiące, mające imię Jego i imię Jego Ojca wypisane na czołach" (Ap 14, 1). - Następne pytanie dotyczy woli rodziców ochrzczenia dziecka oraz podjęcie obowiązku wychowania dziecka w wierze. Chrzestni wyrażają wolę pomagania rodzicom w trudzie wychowania.

- Celebrans wypowiada słowa przyjęcia dziecka do wspólnoty chrześcijańskiej oraz w imieniu tej wspólnoty czyni znak krzyża. *Znak krzyża* na początku celebracji wyciska pieczęć Chrystusa na tym, który ma do Niego należeć i oznacza łaskę Odkupienia, jaką Chrystus nabył dla nas przez swój Krzyż.

II. LITURGIA SŁOWA

Liturgia Słowa nie tylko objaśnia istotne gesty związane z liturgią sakramentu, lecz ma na celu pogłębienie wiary zgromadzonej wspólnoty, która ma przyjąć do swego grona nowego członka. Przed wszystkim rodzice i chrzestni mają sobie uświadomić, że chrzest, o który proszą dla swych dzieci, nie jest gestem zwyczajowym, ale włączeniem w tajemnicę Chrystusa i Kościoła.

Głoszenie Słowa Bożego oświeca zgromadzenie prawdą objawioną i pobudza ich do udzielania odpowiedzi wiary, nieodłącznej od chrztu. Chrzest jest bowiem w szczególny sposób "sakramentem wiary", ponieważ jest sakramentalnym wejściem człowieka w życie wiary.

Po słuchaniu Słowa Bożego następuje modlitwa powszechna, którą kończy krótka Litania do Wszystkich Świętych.

Kościół wzywa wstawiennictwa Świętych w tak ważnej okoliczności swego życia, wyznając swą łączność z tymi, którzy przez współpracę z łaską Bożą w pełni urzeczywistnili swe powołanie chrześcijańskie.

Po zakończeniu wezwań do Świętych następuje modlitwa z egzorcyzmem i włożenie ręki.

Modlitwa z egzorcyzmem jest pokornym błaganiem Boga, aby uwolnił dzieci od grzechu pierworodnego i dał im udział w decydującym zwycięstwie zmartwychwstałego Chrystusa nad szatanem.

Po modlitwie z egzorcyzmem kapłan kładzie w milczeniu rękę na dziecku. Gest ten oznacza przyjęcie dziecka pod opiekę i wpływ Kościoła, w którym moc Zbawiciela będzie go chronić i umacniać.

III. OBRZĘD CHRZTU

Woda chrzcielna zostaje poświęcona przez modlitwę epikletyczną (albo podczas obrzędów chrztu, albo w czasie Wigilii Paschalnej). Kościół prosi Boga, by przez swojego Syna i mocą Ducha Świętego zstąpił na tę wodę, aby ci, którzy zostaną w niej ochrzczeni, "narodzili się z wody i z Ducha" (13,5).

Po poświęceniu wody celebrans zwraca się do rodziców i chrzestnych, przypominając im obowiązek wychowania dzieci w wierze Kościoła. Stąd tak ważne jest życie wiary samych rodziców i chrzestnych.

Następuje wówczas istotny obrzęd sakramentu - *chrzest* w sensie ścisłym. Oznacza on i urzeczywistnia śmierć dla grzechu i wejście w życie Trójcy Świętej przez upodobnienie do Misterium Paschalnego Chrystusa. W sposób najbardziej znaczący dokonuje się chrztu przez trzykrotne zanurzenie w wodzie chrzcielnej. Już od starożytności może on być także udzielany przez trzykrotne polanie wodą głowy kandydata.

W Kościele łacińskim trzykrotnemu polaniu wodą towarzyszą słowa szafarza:

"N., ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego".

Namaszczenie krzyżem świętym, wonnym olejem poświęconym przez biskupa, oznacza dar Ducha Świętego dla neofity. Stał się on chrześcijaninem, to znaczy "namaszczonym" Duchem Świętym, wszczepionym w Chrystusa, który jest namaszczony jako kapłan, prorok i król.

Biała szata ukazuje, że ochrzczony "przyoblekł się w Chrystusa" (Ga 3,27) i zmartwychwstał z Chrystusem.

Świeca zapalona od paschału oznacza, że Chrystus oświecił neofitę i że ochrzczeni są w Chrystusie “światłem świata” (Mt 5,14). *Uroczyste błogosławieństwo* kończy obrzęd udzielania chrztu. Podczas chrztu niemowląt szczególne miejsce zajmuje błogosławieństwo matki.

Ks. Roman Kempny